

[Dyremose]

lovgivning om tilskud på dette område. Vi vil gerne have lejlighed til fra år til år at tage stilling til, om der fortsat skal gives tilskud, og hvert år tage stilling til den procent, der i givet fald skal gives tilskud efter. Vi føler, det er et område, man må vurdere nøje, og på et eller andet tidspunkt kan det blive aktuelt at fjerne tilskuddene. Derfor vil vi også afvise SFs ændringsforslag nr. 2.

Hvad angår ændringsforslaget fra fremskridtspartiet, er vi enige i den problemformulering, fremskridtspartiet er fremkommet med. Det er meget uheldigt med den gå-stop-og-stop-gå-politik, der har været inden for dette område. Men vi mener egentlig ikke, at fremskridtspartiets ændringsforslag løser problemet, tværtimod lægger man en ny bureaukratisk byrde på hele processen. Vi afviser ændringsforslag nr. 3, fordi vi ikke tror, at det kan hjælpe på det pågældende problem.

Kalnæs (SF):

Jeg skal starte med at sige, at vi i SF vil stemme imod fremskridtspartiets ændringsforslag. Vi erkender fuldt ud, at der er problemer i den måde, man tildeler tilskuddet på, men vi mener, at en ændring i den retning, fremskridtspartiet har foreslået, vil kunne give andre problemer og nye problemer, og derfor kan vi altså ikke støtte det.

Så skal jeg sige lidt om de 2 ændringsforslag, som vi har stillet fra SFs side. De går ud på, at vi prøver med de to ændringsforslag at ændre lovforslaget fra at være en kortsigtet beskæftigelsesforanstaltning til i højere grad at være en langsigtet energipolitisk foranstaltning. Derigennem får det også en langt bedre virkning på beskæftigelsen.

Vores første ændringsforslag, det, der hedder nr. 1, går ud på, at støttebeløbet sættes op til næsten det dobbelte. Efter vores mening er der ikke nogen tvivl om, at beløbet burde sættes endnu højere op, men vi har altså villet nøjes med at fordoble beløbet. Derudover giver vi i ændringsforslag nr. 1 mulighed for, at der i de følgende år kan gives bevilling til støtte til vedvarende energianlæg over finansloven.

Det passer sammen med vort ændringsforslag nr. 2, som sigter på en langsom aftrapning af den støtte, vi her lægger op til. Det er meget væsentligt, at de virksomheder, som går i gang med at producere vedvarende energianlæg, kan regne med, at støtten løber

over en vis årrække, og de må selvfølgelig være indstillet på, at den bliver aftrappet over en vis årrække. Det giver de to ændringsforslag altså mulighed for.

Hr. Dyremose sagde, at han var ret sympatisk indstillet over for det, der lå i vores ændringsforslag nr. 2, om en langsom aftrapning, men sagde samtidig, at man måtte have op til behandling hvert år, hvor meget der skulle gives i støtte, og hvor meget den skulle sættes ned. Men ved at forlange det forhindrer man jo netop, at de virksomheder, der går i gang med at producere vedvarende energianlæg, kan planlægge. Det, der er hensigten med vores andet ændringsforslag, er, at der skal være en mulighed for, at producenterne kan planlægge sådan, at vi får mest muligt ud af den støtte, vi giver til virksomhederne, og dermed de flest mulige vedvarende energianlæg installeret og dermed også mulighed for eksport.

I bilaget til betænkningen har vi bedt om at få optrykt spørgsmål 1 og svaret herpå. Jeg vil anbefale folketingets medlemmer at studere dette spørgsmål og dette svar omhyggeligt. Det er et svar fra økonomiministeren, der siger, at ved et tilskud på ca. 100 mill. kr., som der er tale om i lovforslaget, kommer der besparelser i arbejdsløshedsdagpengene på 100 mill. kr. Samtidig får staten 100 mill. kr. ind i ekstra skatter og afgifter, således at saldoen på statsbudgettet bliver forbedret med 100 mill. kr. gennem den støtte, man har givet. Samtidig kommer der 1.100 personer ekstra i arbejde, og den ekstra valutaudgift, der opstår derved, bliver tjent ind i løbet af 5 år, hvorefter der er ren gevinst på betalingsbalancen. Og så er der endda i det svar gjort opmærksom på, at der ikke er taget hensyn til de ekstra eksportmuligheder, der kan følge af, at man får en sådan ekstra produktion i gang.

Med økonomiministerens svar står det lyssende klart, at regeringen ved at forhøje rammen for støtte til vedvarende energianlæg kan hjælpe på arbejdsløsheden, på statsbudgettet og på betalingsbalancen, og at man kan gøre det samtidig. Det forekommer mig derfor helt ufatteligt, at regeringen ikke satser langt mere på dette område, at regeringen sætter så snævre grænser for den støtte, man vil yde. Man kan overveje, hvad begrundelsen kan være, og man fristes til at komme til den konklusion, at regeringen reelt ikke øn-